Kulturutskottets betänkande

1980/81:24

med anledning av proposition 1980/81:100 såvitt gäller anslag till idrott och friluftsliv jämte motioner

TIONDE HUVUDTITELN

1. **Stöd till idrotten.** Regeringen har i proposition 1980/81:100, bilaga 13 (jordbruksdepartementet) under punkt I 1 (s. 153–154) föreslagit riksdagen att till Stöd till idrotten för budgetåret 1981/82 anvisa ett reservationsanslag av 151 350 000 kr.

Motionerna

I detta sammanhang behandlar utskottet motionerna

1980/81:354 av Roland Sundgren m. fl. (s) vari yrkas att riksdagen beslutar som sin mening ge regeringen till känna vad som i motionen sagts om anslag till handikapp-, bredd- och motionsidrotten,

1980/81:1260 av Anna Eliasson (c) och Kerstin Göthberg (c) vari yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförs om fortsatta satsningar på kvinnoidrott, handikappidrott samt bredd- och motionsidrott,

1980/81:1276 av Lars Werner m. fl. (vpk) vari yrkas

1. att riksdagen beslutar att till Stöd till idrotten med ändring i proposition 1980/81:100 anvisa 172 300 000 kr.,

2. att riksdagen hos regeringen hemställer om förslag

a) till arvodesbestämmelser för idrottsledare i enlighet med vad som anförs i motionen,

b) till extra stöd till glesbygdsidrott m. m. för "ett rundare Idrottssverige" i enlighet med vad som anförs i motionen,

c) om åtgärder för ett särskilt aktivitetsstöd till klubbar med kvinnoidrott i enlighet med vad som anförs i motionen,

d) till extra samhällsstöd för idrottsklubbars breddverksamhet,

e) till statligt stöd till kommuner för handikappanpassning av idrottsplatser och -lokaler,

f) som innebär att hela överskottet av tipsmedlen på sikt skall överföras som stöd till idrotten i enlighet med vad som anförs i motionen,

3. att riksdagen hos regeringen hemställer om tillsättandet av en parlamentarisk utredning, med uppdrag att utarbeta förslag om hur kommersialismens grepp över idrotten skall brytas och utarbeta förslag till statliga stipendieformer och former för social trygghet för idrottsutövare på

elitnivå i enlighet med vad som anförs i motionen,

4. att riksdagen uttalar att i samband med internationella idrottsevenemang i Sverige bör i största möjliga utsträckning befintliga anläggningar användas och inga anläggningar av engångskaraktär uppföras och ej heller anläggningar som är överdimensionerade för normalt bruk,

5. att riksdagen uttalar sig för en avkommersialisering av idrotten, bl. a. innebärande att internationella idrottsevenemang i Sverige med påtagliga kommersiella reklaminslag ej bör åtnjuta samhälleligt stöd,

6. att riksdagen uttalar att idrotten bör få ökat utrymme i skolorna i enlighet med vad som anförs i motionen,

1980/81:1667 av Svante Lundkvist m. fl. (s) vari yrkas att riksdagen beslutar att till Stöd till idrotten för budgetåret 1981/82 anvisa ett i förhållande till regeringens förslag med 5 milj. kr. förhöjt reservationsanslag.

Utskottet

Anslaget Stöd till idrotten: Organisationsstöd m. m. används för bidrag till Sveriges riksidrottsförbund (RF) för den verksamhet som bedrivs av förbundet och till förbundet anslutna organisationer. Från anslaget utgår också av regeringen särskilt fastställda bidrag till vissa utanför riksidrottsförbundet stående organisationer. För anslagets användning gäller de av 1970 års riksdag beslutade riktlinjerna för organisationsstödet till idrotten (prop. 1970:79, SU 1970:122, rskr 1970:291). I budgetpropositionen föreslås att de bidrag till idrottsanläggningar som f. n. anvisas från anslaget Stöd till idrotten: Anläggningsstöd m. m. fr. o. m. budgetåret 1981/82 skall anvisas från förevarande anslag. Även bidrag till s. k. riksanläggningar för den samlade idrottsrörelsens behov föreslås fortsättningsvis anvisas från anslaget.

Med hänsyn till de nämnda förslagen som innebär anvisande av ett idrottsanslag med såväl organisationsstöd som anläggningsstöd, föreslås i propositionen att benämningen av anslaget ändras till Stöd till idrotten. Som en konsekvens av överföringarna kommer anslaget Stöd till idrotten: Anläggningsstöd m. m. att ersättas av ett anslag med rubriken Stöd till friluftslivet m. m.

Utskottet har ingen erinran mot de angivna förändringarna.

I propositionen föreslås en höjning av anslaget Stöd till idrotten med 7 500 000 kr. till 151 350 000 kr. Av höjningen utgör 3 000 000 kr. överföring av medel från anslaget till anläggningsstöd.

I motion 1276 hemställs om en ytterligare höjning av anslaget med 20 950 000 kr. Motionärernas förslag överensstämmer med vad riksidrottsstyrelsen anhållit om. Ett anslagsbelopp som med 5 milj. kr. överstiger regeringens förslag begärs i motion 1667.

Utskottet anser sig inte böra föreslå riksdagen att gå utöver regeringens förslag som innebär en ca treprocentig uppräkning. Utskottet tillstyrker regeringens förslag till medelsanvisning för budgetåret 1981/82 och avstyrker motionerna 1276 yrkande 1 och 1667.

Frågan om användande av tipsmedel till idrottsstöd tas upp i motion 1276 (yrkande 2 f). Motionärerna anser att hela överskottet av tipsmedel på sikt bör föras över som stöd till idrotten och användas dels till bidrag till kommunerna för uppförande av idrottsanläggningar, dels till stöd åt små idrottsklubbar, kvinnoidrott och handikappidrott samt elitidrott.

Utskottet har vid flera tillfällen behandlat motionsvis framförda förslag om användande av tipsmedel till idrottsstöd. I betänkandet KrU 1976/77:33 tog utskottet med en utförlig motivering avstånd från då aktuella förslag. Utskottet erinrade därvid om att en grundläggande utgångspunkt för riksdagsbeslutet 1970 om formerna för och inriktningen av idrottsstödet var idrottsrörelsens ställning som en bred folkrörelse med stor frihet att genom sina organisationer fatta beslut i egna angelägenheter. Utskottet hade inte kunnat finna att det förelåg några uttalade önskemål inom idrottsrörelsen och dess huvudorganisation, Sveriges riksidrottsförbund, att relatera det statliga idrottsstödet till tipsmedlen. Detta utgjorde enligt utskottets uppfattning i och för sig tillräcklig grund för ett avvisande av en anslagsberäkning av detta slag. Några tankar i den riktning motionärerna gav uttryck för hade inte heller redovisats i 1965 års idrottsutrednings ingående överväganden beträffande statens stöd till idrotten och därmed sammanhängande frågor.

Idrotten hade, anförde utskottet, rätt till ett betydande samhällsstöd oberoende av att den via tipsverksamheten tillför statsverket inkomster. Enligt utskottets uppfattning borde samhällets stöd till idrotten på sedvanligt sätt avvägas vid bedömningen av anslagsbelopp till andra ändamål. Det borde också uppmärksammas att en ingående bedömning av frågan om specialdestinering av tipsmedel krävde överväganden avseende särskild disposition av andra inkomsttitlar på driftbudgeten såsom Skatt på spel och Totalisatoravgift.

Utskottet anser att den återgivna motiveringen för avstyrkande av tidigare avgivna motioner angående användande av tipsmedel till idrottsstöd alltjämt äger full giltighet. Med hänsyn härtill och med erinran om att riksdagen med stor majoritet avslagit sådana motionsyrkanden, avstyrker utskottet yrkande 2 f i motion 1276.

I anslutning till frågan om tipsmedel kan noteras att regeringen (handelsdepartementet) efter framställning av Aktiebolaget Tipstjänst beslutat att behållningen av tipsomgången den 9–10 maj 1981 skall på visst sätt tillfalla svensk idrott. I beslutet föreskrivs att medlen skall fördelas så att Sveriges riksidrottsförbund erhåller två tredjedelar att användas dels, liksom vid ett tidigare tillfälle, som en utbildningsresurs för män och kvinnor inom elitidrotten, dels som ett stöd för handikappidrottens framtida deltagande i

s. k. handikappolympiader och världsspel för handikappade. Den återstående tredjedelen skall tillfalla Svenska fotbollförbundet, som skall använda sin del av pengarna till ungdomsfotbollen. Med hänsyn till den normala omslutningen av en tipsomgång vid denna tid på året och den extra kampanjinsats från organisationernas sida som är att vänta uppskattas överskottet till ca 9 milj. kr.

Av handlingarna i ärendet framgår att Aktiebolaget Tipstjänst räknar med att få ett betydande good will-tillskott genom ett arrangemang av detta slag. Bolaget väntar sig också att kampanjen kommer att ge en kvardröjande effekt, som leder till en avsevärt ökad omsättning och vinst under resten av år 1981.

Det kan således konstateras att idrotten genom en särskild tipsomgång av detta slag får ett betydande tillskott av statliga medel utöver den reguljära anslagsgivningen. Dylika tillskott får självfallet en relativt större betydelse i lägen då stor återhållsamhet måste iakttas i fråga om anslagsökningar. Utskottet anser det väsentligt att idrottsrörelsen själv, lämpligen genom riksidrottsförbundet, ges ett avgörande inflytande över fördelningen av de extra medel som på ovan nämnt sätt kan komma att tillfalla idrotten.

Vänsterpartiet kommunisterna återkommer i motion 1276 (yrkande 2 a) med hemställan om att regeringen skall lägga fram förslag om arvodesbestämmelser för idrottsledare. Utskottet avstyrkte förra året (KrU 1979/80:30) ett motsvarande motionsyrkande med motiveringen att frågan om ekonomiskt stöd till idrottsledare enligt utskottets uppfattning borde avgöras av idrottsrörelsen själv inom ramen för bl. a. de medel som statsmakterna ställer till dess förfogande. Därjämte vill utskottet upplysa om att idrottsledarfrågor behandlas i det idéprogram som presenterats av en arbetsgrupp som tillsatts av riksidrottsstyrelsen med uppgift att utarbeta förslag till handlingsprogram för den svenska idrottsrörelsen inför 1980-talet. I idéprogrammet, kallat Idrott 80, förordar gruppen att riksidrottsförbundet genom en särskild utredning undersöker förutsättningarna att engagera fler anställda idrottsinstruktörer i det lokala föreningsarbetet. Verksamhetens inriktning och omfattning, organisations- och anställningsförhållanden samt resurser och resurskällor anges vara väsentliga frågor att klarlägga i en sådan utredning. Dessutom, heter det, måste självfallet utredningen redovisa hur en sådan utveckling går att förena med idrottens roll som folkrörelse.

Motionärerna förespråkar även ett extra stöd till glesbygdsidrott m. m. för att idrottsrörelsen skall kunna leva upp till parollen "ett rundare Idrottssverige" (yrkande 2 b). Som anförs i motionen har ett idrottsreseavtal ingåtts mellan riksidrottsförundet och Reso. Med anledning av ett likalydande yrkande förra året upplyste utskottet om att man inom riksidrottsförbundet utreder på vilket sätt man skall gå vidare för att ytterligare underlätta situationen för idrottsklubbar som är belägna på stort avstånd från de stora tävlingsarenorna och därigenom har dryga kostnader för sitt idrottsutbyte.

Utskottet kan således konstatera att de båda frågor motionärerna tar upp i yrkandena 2 a och 2 b i motion 1276 uppmärksammats av idrottsrörelsen själv. Med hänsyn härtill finns inte anledning för riksdagen att begära särskilda förslag från regeringen angående stöd till idrottsledare eller glesbygdsidrott. Yrkandena härom avstyrks.

I motion 354 (s) framhålls den särskilda betydelse som måste tillmätas riksidrottsstyrelsens avvägning vid fördelningen av medel till anslutna organisationer och till vissa utanför RF stående organisationer i ett läge där det statliga stödet till idrotten reellt sett torde komma att minska. Motionärerna anser det angeläget att riksdagen framhåller värdet och angelägenheten av att bredd- och motionsidrottens, liksom handikappidrottens behov särskilt uppmärksammas.

Även i motion 1260 (c) understryks att prioriteringsfrågorna fått ökad vikt. Motionärerna anser sålunda att målsättningen "idrott åt alla" fått en än viktigare innebörd för de prioriteringar som ofrånkomligen måste göras, inte minst inom den organiserade idrottsrörelsen själv. Det är enligt motionärerna angeläget att behovet av fortsatta satsningar på kvinnoidrott, handikappidrott samt bredd- och motionsverksamhet tillmäts stor betydelse.

I båda motionerna hemställs att de synpunkter på idrottsstödets inriktning och fördelning som kommit till uttryck i motionerna ges till känna för regeringen.

Med anledning av motionerna 354 och 1260 får utskottet anföra följande.

Som inledningsvis redovisats gäller för användningen av det statliga stödet till idrottens organisationer de riktlinjer som 1970 års riksdag fattade beslut om med anledning av proposition 1970:79 om stöd till idrotten. Propositionen grundades på de förslag som lagts fram av 1965 års idrottsutredning i betänkandet (SOU 1969:29) Idrott åt alla. 1970 års riksdagsbeslut innebar en förstärkning av det statliga stödet till idrotten samtidigt som en samordning av medelsanvisningen till idrottsändamål genomfördes. En grundläggande tanke vid förstärkningen av stödet var att öka insatserna för motions- och breddidrott. Som påpekades i proposition 1970:79 slöt idrottsrörelsen entydigt upp kring denna tanke. Inriktningen mot motions- och breddidrott stöddes också av en enig riksdag.

Angelägenheten av ökade satsningar på bredd- och motionsverksamhet har framhållits i regeringens årliga budgetförslag för idrottsändamål under hela 1970-talet. Kulturutskottet har vidare särskilt betonat den samlade idrottsrörelsens uppgift att söka nå nya grupper för regelbunden motion och att ytterligare stärka breddidrotten (KrU 1975/76:11).

Vad beträffar ökade insatser för kvinnlig idrott har utskottet varje år fr. o. m. 1977 som sin uppfattning uttryckt att det är angeläget att man inom idrottsrörelsen energiskt fullföljer strävandena att åstadkomma ökat utrymme för kvinnoidrotten och att skapa jämlika förhållanden för män och kvinnor. Utskottet har därvid också pekat på de specialsatsningar som

riksidrottsförbundet under de tre senaste åren gjort på kvinnlig idrott.

Med anledning av motionerna 354 och 1260 vill utskottet redovisa utvecklingen av bidragen till de olika idrottsförbunden under perioden 1976/77–1980/81. De ordinarie bidragen till 49 specialförbund, som under hela perioden erhållit sådana bidrag, ökade från totalt 35 765 000 till 65 170 000 kr., eller med 82 %. Spridningen mellan förbunden var relativt stor. För 26 förbund låg ökningen mellan 70 och 100 %, medan tio förbund låg under 70 % och 13 över 100 %. Handikappidrottsförbundets bidrag ökade med 63 % och Korporationsidrottsförbundets med 71 %. För Friluftsfrämjandet, som står utanför RF, ökade bidraget med 64 %. Dessa uppgifter ger inte underlag för några bestämda slutsatser beträffande de i motionerna aktualiserade prioriteringsfrågorna.

Utskottet har också orienterat sig om dels de allmänna grundsatser som 1977 års riksidrottsmöte fastställde, dels innehållet i det tidigare nämnda idéprogrammet för idrottsrörelsen – Idrott 80. Central i sammanhanget är den första av dessa grundsatser som lyder: Idrott skall inriktas på att utveckla individen positivt i såväl fysiskt och psykiskt som socialt och kulturellt avseende, liksom definitionen av idrott som förklarar att idrott är fysisk aktivitet som människor utövar för att få motion och rekreation och/eller uppnå tävlingsresultat.

I Idrott 80 läggs fram förslag till handlingslinjer inom idrottsrörelsens olika verksamhetsområden. Särskilda avsnitt ägnas åt en mängd olika områden, såsom friskvård, tävlingsidrott, elitidrott, motionsidrott, kvinnlig idrott samt idrott för handikappade. Det föreslagna programmet syftar till att många fler människor än nu skall ägna sig åt idrott och motion. I idéprogrammet liksom i riksidrottsförbundets anslagsframställning framhålls att ytterligare medel behövs för att ta nya initiativ, exempelvis inom kvinnoidrott samt för verksamhet som riktar sig till pensionärer och handikappade. Det kan vidare nämnas att Idrott 80 innehåller principiella synpunkter beträffande normer för bidragsfördelningen, val av bidragskriterier m. m.

Enligt utskottets bedömning har riksidrottsförbundets planeringsarbete inför 1980-talet en inriktning som står i överensstämmelse med det synsätt som kan sammanfattas i begreppet "idrott åt alla". Utskottet delar motionärernas uppfattning att prioriteringsfrågorna måste tillmätas särskilt stor vikt i ett läge då stödet till idrotten inte längre kan ökas i den takt som varit fallet under 1970-talet. Mot den angivna bakgrunden föreslår utskottet att riksdagen med anledning av motionerna 354 och 1260 som sin mening ger till känna för regeringen att handikapp-, bredd- och motionsidrott samt kvinnoidrott i enlighet med motionernas syfte särskilt bör uppmärksammas vid riksidrottsstyrelsens fördelning av stödet till idrotten inom givna anslagsramar.

Yrkandena 2 c och 2 d i motion 1276 gäller särskilt aktivitetsstöd till

kvinnoidrott resp. extra samhällsstöd för idrottsklubbars breddverksamhet. Riksdagen avslog förra året två motsvarande motionsyrkanden. Med erinran härom och med hänvisning till vad utskottet nyss anfört om inriktningen av stödet till idrotten avstyrker utskottet de yrkanden som nu är i fråga.

Med hänsyn till de principiella invändningar utskottet förra året (KrU 1979/80:30) redovisade i fråga om specialdestinerade statsbidrag till kommunerna avstyrker utskottet motion 1276 i den del motionen avser statligt stöd till kommuner för handikappanpassning av idrottsplatser och -lokaler (yrkande 2 e).

Riksdagen har vid två tidigare tillfällen avslagit motionsyrkanden från vänsterpartiet kommunisterna om en parlamentarisk utredning med uppdrag att utarbeta förslag om hur kommersialismens grepp över idrotten skall kunna brytas. Utskottet har i sin motivering bl. a. hänvisat till att riksidrottsförbundet följer utvecklingen i fråga om idrottens beroende av kommersiella intressen. Bl. a. kan nämnas att en rapport, Idrottens kommersialisering, 1978 redovisades av en arbetsgrupp som tillsatts av riksidrottsstyrelsen. Utskottet är inte heller nu av den uppfattningen att problem av den art som tas upp i motion 1276 kan lösas genom att de bearbetas av en parlamentarisk utredning.

En annan uppgift för den utredning motionärerna förordat bör enligt dem vara att utarbeta förslag till statliga stipendieformer och till åtgärder för social trygghet för idrottsutövare på elitnivå. Elitidrottarnas villkor i vid mening har uppmärksammats i Idrott 80. Något särskilt initiativ från riksdagens sida finner utskottet inte erforderligt.

Med det anförda avstyrker utskottet yrkande 3 i motion 1276.

Utskottet vill inte förorda att riksdagen gör några uttalanden om vare sig anläggningar för internationella idrottsevenemang eller det samhälleliga stödet till sådana arrangemang. Motion 1276 avstyrks alltså i dessa delar (yrkandena 4 och 5).

I samma motion hävdas att lek och idrott bör få ökat utrymme i skolor och förskolor. Motionärerna anser att det bör vara en självklar rättighet för förskolebarn att under obegränsad tid dagligen få leka och idrotta på en väl tilltagen yta under sakkunnig ledning av ledare som fått utbildning i att inse barns verkliga behov. Idrotten bör enligt motionärerna få ökat utrymme även i skolorna, så att all idrott för barn under 13 år kan bedrivas i skolan.

De förslag som läggs fram i motion 1276 i fråga om lek och idrott i förskolor och skolor är synnerligen långtgående. De skulle inte kunna genomföras utan omfattande ekonomiska och pedagogiska insatser. Självfallet är det – både i förskola och skola – angeläget med en varierad verksamhet som tillgodoser även behov av fysiska aktiviteter och som tar till vara barns rörelseglädje. Det är därvid viktigt att man på bästa möjliga sätt utnyttjar de förutsättningar som råder lokalt i fråga om tillgång på lokaler, friluftsområden etc. Någon central styrning av det slag motionärerna synes syfta till i fråga om lek- och

idrottsverksamhet bör enligt utskottets uppfattning inte komma i fråga. Utskottet avstyrker yrkande 6 i motion 1276.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet

1. att riksdagen med bifall till proposition 1980/81:100 och med avslag på motionerna 1980/81:1276 yrkande 1 och 1980/81:1667 till *Stöd till idrotten* för budgetåret 1981/82 anvisar ett reservationsanslag av 151 350 000 kr.,
2. att riksdagen som sin mening ger till känna för regeringen vad utskottet med anledning av motionerna 1980/81:354 och 1980/81:1260 anfört om inriktningen av det statliga stödet till idrotten,
3. att riksdagen avslår motion 1980/81:1276 yrkandena 2–6.

2. **Stöd till friluftslivet m. m.** Regeringen har under punkt I 2 (s. 155–160) föreslagit riksdagen att till Stöd till friluftslivet m. m. för budgetåret 1981/82 anvisa ett reservationsanslag av 34 700 000 kr.

Motionerna

I detta sammanhang behandlar utskottet motionerna

1980/81:544 av Gunnar Nilsson m. fl. (s) vari, såvitt nu är i fråga, yrkas att riksdagen anhåller att regeringen

2. förändrar enmansutredningen om den statliga rekreations- och turistpolitiken till en bredare parlamentarisk utredning med oförändrat krav på ett skyndsamt arbete,

3. ger utredningen tilläggsdirektiv att föreslå åtgärder mot att attraktiva områden inom de primära rekreationsområdena privatiseras,

1980/81:953 av Börje Nilsson (s) vari yrkas att riksdagen uttalar sig för att DHR ur anslaget Bidrag till rekreationsanläggningar av riksintresse erhåller statligt bidrag till de i motionen omnämnda rekreationsanläggningarna.

Utskottet

Från det nuvarande anslaget Stöd till idrotten: Anläggningsstöd m. m. lämnas bl. a. bidrag till rekreations- och friluftsanläggningar som är av riksintresse. Bidrag härför utgår från en särskild anslagspost enligt riktlinjer som fastställts av riksdagen samt enligt vissa på dessa riktlinjer grundade normer, vilka angivits av regeringen. Enligt gällande normer kan – i mån av tillgång på medel – bidrag för fjällanläggningar medges med upp till 100 % av anläggningskostnaderna och bidrag för boendeanläggningar avsedda för turism med upp till 50 % av anläggningskostnaderna. Bidrag utgår inte för inventariekostnader.

Enligt motion 953 måste de rekreationsanläggningar som drivs av De handikappades riksförbund (DHR) betraktas som en del av det rekreationsutbud som kan erhålla statligt stöd. Motionären framhåller att anläggningarnas utformning, deras speciella användningsområde och, jämfört med konventionella rekreationsanläggningar, stora personalstyrka gör att driftkostnaderna blir höga. I motionen hemställs att riksdagen uttalar sig för att DHR erhåller statligt bidrag till anläggningarna i fråga från den nyss nämnda anslagsposten. Motionärens önskemål synes i huvudsak gå ut på stöd till de befintliga anläggningarnas drift.

Utskottet får med anledning av motionen hänvisa till att det bidrag motionären åsyftat är avsett endast för anläggningskostnader. Bidrag utgår inte alls till driftkostnader. Med hänsyn härtill kan utskottet inte tillstyrka att riksdagen gör det i motionen yrkade uttalandet, varför motionen avstyrks.

Utskottet har under punkt 1 redogjort för vissa i propositionen föreslagna förändringar av anslagets användningsområde, vilka föranleder ändrad benämning av anslaget. Regeringen föreslår att ett reservationsanslag av 34 700 000 kr. anvisas till Stöd till friluftslivet m. m. för nästa budgetår. Utskottet tillstyrker den föreslagna medelsanvisningen.

Utskottet övergår härefter till att behandla frågor som rör den turist- och rekreationspolitiska utredningen.

Regeringen tillkallade 1979 en särskild utredare (landshövding Harald Pettersson) med uppdrag att se över vissa frågor inom rekreations- och turistområdet. I direktiven framhålls bl. a. att den organisation som nu sköter samhällets insatser på området i fråga är splittrad genom att ansvaret delas mellan flera departement, myndigheter och organisationer. Förslag om en förenklad, samordnad och effektiviserad statlig administration förutsätts bli redovisade med förtur. Enligt direktiven bör utredningen sammanfattningsvis ge underlag för en samlad rekreationspolitisk bedömning, däri inbegripet en bedömning av vilka insatser som erfordras för att skapa jämlikhet i fråga om människors möjligheter att utnyttja den ökade fritiden.

I motion 544 hemställs att riksdagen anhåller att regeringen förändrar den turist- och rekreationspolitiska utredningen till en bredare parlamentarisk utredning, dock med bibehållet krav på skyndsamt arbete.

Då utskottet förra året (KrU 1979/80:30) behandlade ett likalydande motionsyrkande konstaterade utskottet att utredningen i en första fas avsåg att ägna sig åt kartläggning, probleminventering och problemanalys samt att utredningen hade att redovisa förslag rörande de administrativa frågorna med förtur. Enligt utskottets uppfattning var nämnda arbetsuppgifter inte av den arten att det skulle innebära någon fördel att de behandlades i en större, parlamentariskt sammansatt utredning. Utskottet kom av angivna skäl till den slutsatsen att utredningens sammansättning vid den tidpunkten inte borde förändras.

Utskottet har inhämtat att utredningen i juni 1981 avser att lägga fram ett delbetänkande rörande den statliga administrationen inom turist- och rekreationsområdena. Den därpå följande delen av utredningsarbetet kommer att avse rekreationspolitiskt betydelsefulla åtgärder. Som utskottet anförde i betänkande 1979/80:30 kan frågan om att bredda utredningens sammansättning behöva aktualiseras inför detta senare skede i utredningsarbetet. Det bör ankomma på regeringen att pröva på vilket sätt utredningen skall ges ett parlamentariskt inslag och hur olika intressen och åsiktsriktningar därvid skall bli företrädda. Vad utskottet med anledning av yrkande 2 i motion 544 anfört om en breddning av den turist- och rekreationspolitiska utredningen bör riksdagen som sin mening ge till känna för regeringen.

I samma motion hemställs även om att regeringen genom tilläggsdirektiv skall ge utredningen i uppdrag att föreslå åtgärder mot att attraktiva områden inom de primära rekreationsområdena privatiseras.

Utskottet avstyrkte förra året ett yrkande av samma innebörd som det nu föreliggande. Utskottet fann det nämligen uppenbart att de hinder en ökad privatisering kan innebära när det gäller att bevara markområden åt en bred allmänhet för turism och rekreation måste vägas in i den bedömning utredningen har att göra rörande insatser för att skapa jämlikhet i fråga om människors möjligheter att utnyttja fritiden. Med erinran härom – och då det kan förutsättas att regeringen försäkrar sig om att utredningens överväganden omfattar vad utskottet sålunda utgått från – avstyrker utskottet yrkande 3 i motion 544.

Utskottet hemställer

1. att riksdagen avslår motion 1980/81:953 om bidrag till vissa rekreationsanläggningar för handikappade,
2. att riksdagen till *Stöd till friluftslivet m. m.* för budgetåret 1981/82 anvisar ett reservationsanslag av 34 700 000 kr.,
3. att riksdagen som sin mening ger till känna för regeringen vad utskottet med anledning av motion 1980/81:544 yrkande 2 anfört om en breddning av den turist- och rekreationspolitiska utredningen,
4. att riksdagen avslår motion 1980/81:544 yrkande 3 om tilläggsdirektiv till den turist- och rekreationspolitiska utredningen.

3. **Motion angående amatörboxningen.** I motion 1980/81:731 av Mårten Werner (m) yrkas att riksdagen beslutar införa förbud mot amatörboxning genom att vidta sådan ändring i lagen om förbud mot professionell boxning att ordet "professionell" utgår ur lagen.

Utskottet

Utskottet behandlade i betänkandet KrU 1980/81:1 ett likalydande motionsyrkande som det nu föreliggande. I betänkandet redogjorde utskottet för hur frågan om förbud mot amatörboxning behandlats av riksdagen under perioden 1969–1978. Utskottet underströk för egen del vikten av att de säkerhetsföreskrifter som utarbetats för amatörboxningen följdes och avstyrkte den då aktuella motionen med hänsyn till pågående utredningsarbete.

Utskottet har inhämtat att den avsedda utredningen om boxningsskador beräknas vara avslutad hösten 1981. Utskottet anser inte att riksdagen bör föregripa utredningens resultat genom att nu ta ställning till frågan om förbud mot amatörboxning men finner det angeläget att utredningens arbete påskyndas. Under åberopande av det anförda avstyrker utskottet motion 731.

Utskottet hemställer

att riksdagen avslår motion 1980/81:731.

Stockholm den 9 april 1981

På kulturutskottets vägnar
GEORG ANDERSSON

Närvarande vid ärendets slutbehandling: Georg Andersson (s), Karl-Eric Norrby (c), Åke Green (s), Kerstin Anér (fp), Tyra Johansson (s), Ingrid Diesen (m), Lars-Ingvar Sörenson (s), Olle Eriksson (c), Lars Ahlmark (m), Catarina Rönnung (s), Anna Eliasson (c), Kerstin Andersson i Kumla (s), Bertil Hansson (fp), Elisabeth Fleetwood (m) och Ing-Marie Hansson (s).

Reservationer

1. Höjning av anslaget Stöd till idrotten (punkt 1, mom. 1)

Georg Andersson, Åke Green, Tyra Johansson, Lars-Ingvar Sörenson, Catarina Rönnung, Kerstin Andersson i Kumla och Ing-Marie Hansson (alla s) anser att

dels den del av utskottets yttrande som på s. 3 börjar "Utskottet anser sig" och slutar "och 1667" bort ha följande lydelse:

Regeringens förslag innebär en ökning av det statliga stödet till idrotten med endast 3 %. Om förslaget antas av riksdagen kommer idrottsrörelsens anslag med hänsyn till förväntad penningvärdeförsämring att kraftigt urholkas. Självfallet skulle det få stora konsekvenser för möjligheterna att

bibehålla och utveckla verksamheten. Utskottet anser det angeläget att idrottsrörelsen ges en rimlig kompensation för löne- och prisökningar och föreslår att stödet till idrotten i enlighet med vad som yrkas i motion 1667 höjs med 5 milj. kr. utöver regeringens förslag. Vid bifall till utskottets förslag blir motion 1276 yrkande 1 i någon mån tillgodosedd.

dels utskottets hemställan under 1 bort ha följande lydelse:

1. att riksdagen med anledning av proposition 1980/81:100 och motion 1980/81:1276 yrkande 1 samt med bifall till motion 1980/81:1667 till *Stöd till idrotten* för budgetåret 1981/82 anvisar ett reservationsanslag av 156 350 000 kr.,

2. Turist- och rekreationsutredningens sammansättning (punkt 2, mom. 3)

Ingrid Diesen, Lars Ahlmark och Elisabeth Fleetwood (alla m) anser att

dels den del av utskottets yttrande som på s. 10 börjar "Utskottet har" och slutar "för regeringen" bort ha följande lydelse:

Utskottet har inhämtat att utredningen i juni 1981 avser att lägga fram ett delbetänkande rörande den statliga administrationen inom turist- och rekreationsområdena. Den därpå följande delen av utredningsarbetet kommer att avse rekreationspolitiskt betydelsefulla åtgärder. Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande under första halvåret 1982. Utskottet anförde i betänkande 1979/80:30 att frågan om att bredda utredningens sammansättning kunde behöva aktualiseras inför det senare skedet i utredningsarbetet. Motionärerna önskar för sin del att utredningen görs om till en större parlamentarisk utredning men betonar starkt att en sådan förändring inte får försena utredningens arbete.

Utskottet finner att motionärernas önskemål står i motsättning till varandra: en större parlamentarisk utredning skulle med tanke på den korta tid som återstår av utredningsarbetet säkerligen komma att medföra påtagliga förseningar och därutöver kostnadsökningar. En parlamentarisk förankring kan också ske på mer informellt sätt än genom en förändring av utredningens sammansättning. Utskottet, som finner det angeläget att statens utredningsarbete bedrivs i rationella former, avstyrker motion 544 yrkande 2.

dels utskottets hemställan under 3 bort ha följande lydelse:

3. att riksdagen avslår motion 1980/81:544 yrkande 2,

GOTAB 66918 Stockholm 1981